

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ประกอบกับการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖ และมติที่ประชุมสภาพองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๖ ได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖ แล้วนั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖ ทั้งนี้ สามารถเข้าดูรายละเอียดได้ที่ เว็บไซต์ www.thaduang.go.th หรือที่งานนโยบายและแผน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง ในวันและเวลาราชการ

จังประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายอดุลย์ ปริญญาศรีเศวต)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง

แผนพัฒนาท่องถิน

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง
อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาฯและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วงจึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖ เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตามนโยบายรัฐบาล และคณะกรรมการบริหารหัววังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง ฉบับนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วงที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง

สารบัญ

เรื่อง คำนำ สารบัญ	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๓. ประชากร	๓
๔. สภาพทางสังคม	๔
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๔
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗. ศาสนา	๖
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๗
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๙
๑.๒ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๙
๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร/แผนพัฒนาจังหวัด	
๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคเหนือ	๑๒
๑.๓.๒ แผนพัฒนาภาคกลาง/จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	๑๕
๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์	๑๖
๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๑๗
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๒.๑ วิสัยทัศน์	๑๙
๒.๒ ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด	๑๙
๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	
๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๙
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	๓๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ	
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๓๑
๒. บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๓๒
๓. รายละเอียดโครงการพัฒนา	๓๓

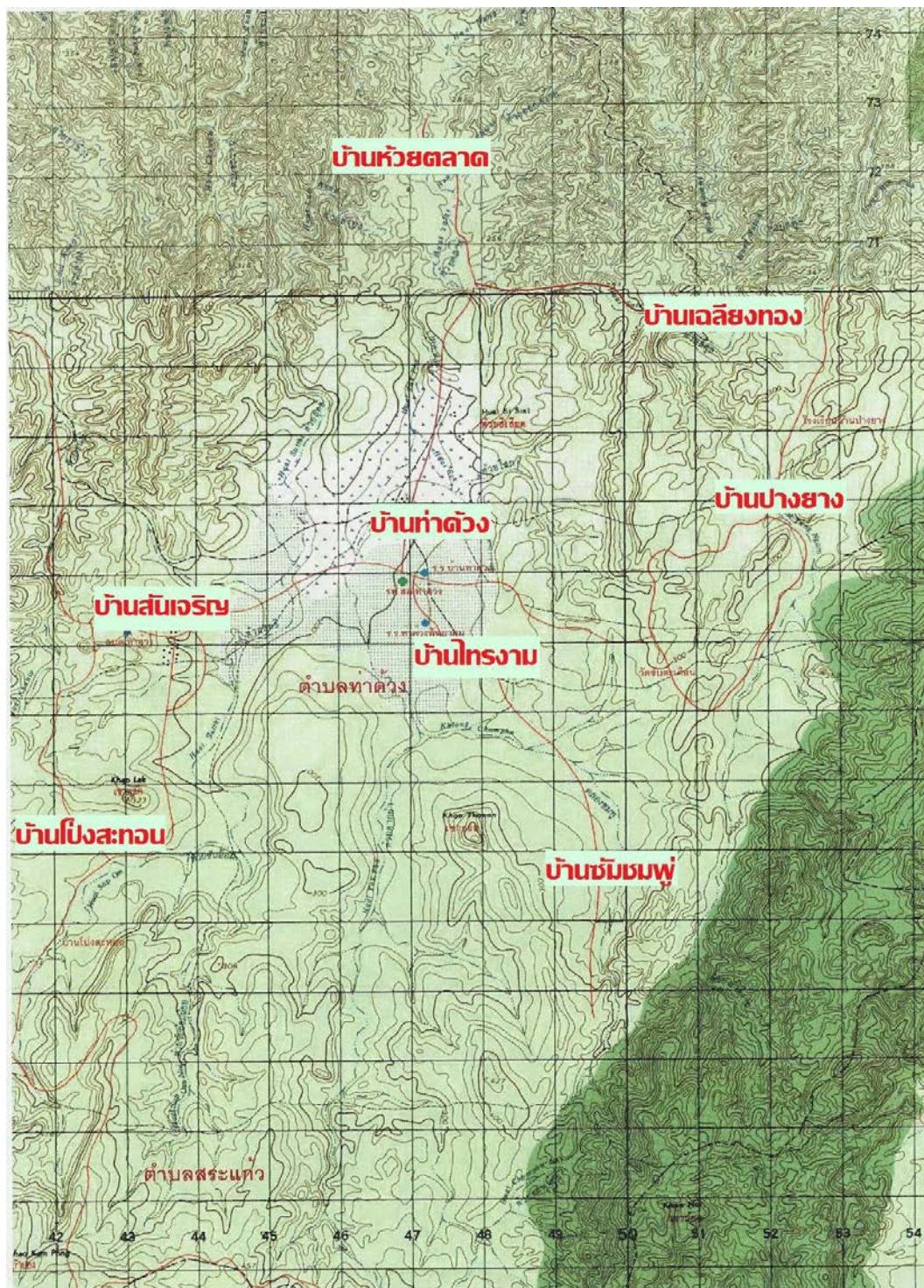
สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๕๑
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๕๑
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	
๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	๕๑
๓. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	
๓.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต	๕๒
๓.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา	๕๒
แบบที่ ๑ แบบช่วยกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง	๕๓
แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรบริหาร	๕๔
ส่วนตำบลท่าด้วงในภาพรวม	
แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรบริหาร	๕๕
ส่วนตำบลท่าด้วงในแต่ละยุทธศาสตร์	

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

แผนที่โดยสังเขปตำบลท่าด้วง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๑ ที่ดังและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๓๓ หมู่ ๖ บ้านสันเจริญตำบลท่าด้วง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอหนองไผ่ ประมาณ ๓๖ กิโลเมตร

มีเขตพื้นที่ติดต่อกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลป่าไทย อำเภอหนองไผ่
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลสะแก้ว อำเภอปึงสามพัน
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับอำเภอวากดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลวังท่าดี ท่าแดง เพชรلاتคร อำเภอหนองไผ่

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วงมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๖๔.๒๖ ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ป่าไม้ ๖๒ ตารางกิโลเมตร เป็นภูเขาล้อมรอบ ๙๐% มีที่ราบทุบเข้า ๑๐% คลองธรรมชาติ ๑ สาย พื้นที่ทั่วไปเป็นเนินเขาสลับที่ราบเป็นส่วนน้อย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุม มี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูหนาว และฤดูฝน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตท่าด้วงมี ๘ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านปางยาง	ผู้ใหญ่บ้าน นายนรินทร์ บุญปัน
หมู่ที่ ๒ บ้านซับชุมปู่	ผู้ใหญ่บ้าน นายสุรินทร์ โสมา
หมู่ที่ ๓ บ้านไทรงาน	ผู้ใหญ่บ้าน นายเสนาะ หาญกล้า
หมู่ที่ ๔ บ้านเฉลียงทอง	กำนันตำบลท่าด้วง นางเนลิมศรี นาราศรี
หมู่ที่ ๕ บ้านโป่งสะทอน	ผู้ใหญ่บ้าน นายทดสอบ วีโรจน์พรัตน์
หมู่ที่ ๖ บ้านสันเจริญ	ผู้ใหญ่บ้าน นายดำรงค์เกียรติ วีโรจน์พรัตน์
หมู่ที่ ๗ บ้านห้วยตลาด	ผู้ใหญ่บ้าน นายบรรจบ สุ่ประเทศ
หมู่ที่ ๘ บ้านท่าด้วง	ผู้ใหญ่บ้าน นายสุรน พ่วงมา

๒.๒ การเลือกตั้ง

ใช้เขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้งสำหรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้เขตตำบลเป็นเขตเลือกตั้งสำหรับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๘ เขต
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ เขต

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

	ชาย	หญิง	รวม	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑ ปางยาง	๔๙๖	๔๕๑	๙๓๗	๓๔๔
หมู่ที่ ๒ ชัยชนะ	๒๑๖	๒๑๙	๔๓๕	๑๖๖
หมู่ที่ ๓ ไทรราม	๓๔๕	๓๔๕	๖๙๐	๒๘๐
หมู่ที่ ๔ เนลลียงทอง	๑๙๓	๑๙๓	๓๗๖	๑๒๙
หมู่ที่ ๕ โป่งสะทอน	๒๓๓	๒๑๙	๔๕๒	๑๕๗
หมู่ที่ ๖ สันเจริญ	๕๕๑	๕๓๑	๑,๐๘๒	๓๕๓
หมู่ที่ ๗ ห้วยตลาด	๒๙๗	๒๗๗	๕๗๔	๑๙๔
หมู่ที่ ๘ ท่าด้วง	๖๐๙	๖๒๑	๑,๒๓๐	๔๔๖
รวม	๒,๙๓๐	๒,๘๓๙	๕,๗๖๙	๑,๐๖๓

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

แยกตามอายุ	ชาย	หญิง
จำนวนประชากรเยาวชน (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี)	๖๕๑	๖๓๒
จำนวนประชากร (อายุ ๑๙-๖๐ ปี)	๑,๙๐๙	๑,๗๙๕
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ (อายุมากกว่า ๖๐ ปี)	๓๖๖	๔๑๒
รวม	๕,๗๖๙	๕,๘๓๙

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

(๑) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าด้วง

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

(๑) โรงเรียนบ้านท่าด้วง

(๒) โรงเรียนบ้านห้วยตลาด

(๓) โรงเรียนบ้านปางยาง

(๔) โรงเรียนบ้านสันเจริญโปงสะทอน

(๕) โรงเรียนบ้านเฉลียงทอง

- โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่

(๑) โรงเรียนท่าด้วง พิทยาคม

- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๒ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

(๑) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าด้วง จำนวน ๑ แห่ง

(๒) อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๑๐๒ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

๕.๑.๑ ถนนเชื่อมระหว่างตำบล/อำเภอ มี ๒ เส้นทาง ได้แก่

(๑) เส้นทางที่ ๑ จากอำเภอหนองໄ愧 ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วงระยะทาง ๓๖ กิโลเมตร เป็นถนนลาดยาง ๓๖ กิโลเมตร

(๒) เส้นทางที่๒ จากองค์การบริหารส่วนตำบลสะแก้ว อำเภอปึ่งสามพัน ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง ระยะทาง ๕ กิโลเมตร เป็นถนนลาดยาง ๕ กม. ถนนลูกรัง ๕ กม.

๔.๒ ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน

ชื่อถนน	ระยะทาง (กม.)	ชนิดของถนน (ลูกรัง ลาดยาง)	สภาพการใช้ จราจร
ถนนสายปางยาง หมู่ ๑ ถึง อปต.	๑๒	ลาดยาง ๑๒ กม.	ใช้ทุกฤดูกาล
ถนนสายซับซมพู่ หมู่ ๒ ถึง อปต.	๙	ลาดยาง ๓ กม./คสล. ๒ กม./ลูกรัง ๕ กม.	ใช้ทุกฤดูกาล
ถนนสายไทรราม หมู่ ๔ ถึง อปต.	๔	ลาดยาง ๓ กม./คสล. ๑ กม.	ใช้ทุกฤดูกาล
ถนนสายเฉลียงทอง หมู่ ๔ ถึง อปต.	๑๑	ลาดยาง ๓ กม./คสล. ๒.๕ กม./ลูกรัง ๕.๕	ใช้ทุกฤดูกาล
ถนนสายโปงสะทอน หมู่ ๕ ถึง อปต.	๖	กม. ลาดยาง ๑ กม./	ใช้ทุกฤดูกาล
ถนนสายห้วยตลาด หมู่ ๗ ถึง อปต.	๑๐	ลูกรัง ๕ กม. ลาดยาง ๓ กม./คสล.	ใช้ทุกฤดูกาล
ถนนสายท่าด้วง หมู่ ๘ ถึง อปต.	๔	๒ กม./ลูกรัง ๓ กม. ลาดยาง ๓ กม./คสล. ๑ กม.	ใช้ทุกฤดูกาล
**(ถนนสายสันเจริญหมู่ ๖ ที่ตั้ง อปต.)			

๔.๒ การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ครบทั้ง ๙ หมู่บ้าน แต่ยังมีพื้นที่ที่อยู่นอกเขตจ่ายไฟฟ้าและไม่มีไฟฟ้าใช้
จำนวน ประมาณ ๒๒ ครัวเรือน

๔.๓ การประปา

ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๙ แห่ง มีใช้ครบทั้ง ๙ หมู่บ้าน
แต่ยังมีพื้นที่ที่อยู่นอกเขต จ่ายน้ำประปา จำนวนประมาณ ๔๐ ครัวเรือน

๔.๔ โทรศัพท์

(๑) เสารับส่งสัญญาณโทรศัพท์ออกชน จำนวน ๕ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชน ประกอบอาชีพ ดังนี้

อาชีพเกษตรกร	ประมาณ ๗๐% (ปลูกข้าวโพด, ยางพารา, มะขามหวาน ฯลฯ)
อาชีพรับจ้าง	ประมาณ ๒๐%
อาชีพค้าขายและอื่นๆ	ประมาณ ๑๐%

๖.๒ หน่วยธุรกิจในเขต อบต.

- ปั้มน้ำมัน	๓	แห่ง
- โรงสี	๓	แห่ง

๖.๓ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มอาชีพ	๒	กลุ่ม	๖๐	คน
- กลุ่มแม่บ้าน	๑	กลุ่ม	๓๒๕	คน

๗. ศาสนา

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีสถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์ สถานที่ตั้งสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ จำนวน ๑๑ แห่ง ได้แก่
(๑) วัดซับตะเคียน หมู่ ๑	(๒) วัดใหม่สุดแสงธรรม หมู่ ๑
(๓) วัดวังขอน หมู่ ๑	(๔) วัดเขาเกะแก้วปางย่าง หมู่ ๑
(๕) วัดซับซมพู่ หมู่ ๒	(๖) วัดใหม่ทรงธรรม หมู่ ๓
(๗) วัดเฉลียงทอง หมู่ ๔	(๘) วัดโป่งสะท้อน หมู่ ๔
(๙) วัดสันเจริญสามัคคีธรรม หมู่ ๖	(๑๐) วัดห้วยตลาด หมู่ ๗
(๑๑) วัดท่าด้วง หมู่ ๘	

๔. ทรัพยากรธรรมชาติ

ตำบลท่าด้วง มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ คือ ภูเขา/ป่าไม้/แหล่งน้ำธรรมชาติ และมีพื้นที่มีทิวทัศน์สวยงาม ซึ่งดูได้จากตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยว (อยู่ระหว่างการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว) ดังต่อไปนี้

(๑) น้ำตกชับตะเคียน เป็นน้ำตกที่มีลักษณะเป็นชั้นหินสูงประมาณ ๕๐ เมตร มีแอ่งรับน้ำพื้นที่กว้างเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๓๐ เมตร มีพื้นที่สวยงาม เหมาะสำหรับการท่องเที่ยว สถานที่อยู่หมู่ ๑ บ้านปางยาง ระยะทางถึงน้ำตกประมาณ ๒ ก.ม. เป็นถนนลูกรัง

(๒) น้ำตกวังยาวดง เป็นน้ำตกมีลักษณะเป็นแนวหินกันทางใหญ่ของน้ำ มีแอ่งรับน้ำพื้นที่กว้าง มีความสวยงาม เหมาะสำหรับการท่องเที่ยว สถานที่อยู่หมู่ ๗ บ้านห้วยตลาด

(๓) หมอกในหุบเขา สภาพที่ไปของตำบลท่าด้วงเป็นภูเขาล้อมรอบ ลักษณะเป็นเนินเขาสลับที่รากสูง ช่วงฤดูหนาวจะมีหมอกหนาในช่วงเช้า ทิวทัศน์สวยงาม เหมาะสำหรับการท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหาวิทยาลัย

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

The infographic illustrates Thailand's Vision 2050, divided into three main sections:

- Top Panel:** Shows the national flag, a map of Thailand, and icons representing various sectors like agriculture, industry, and environment.
- Middle Panel:** Divided into three columns:
 - มั่นคง (Menchang):** Focuses on national security, stability, and resilience.
 - มั่งคั่ง (Mengkang):** Focuses on economic growth, development, and prosperity.
 - ยั่งยืน (Yayin):** Focuses on environmental sustainability, social justice, and long-term well-being.
- Bottom Panel:** Shows the six pillars of development, each represented by a circle and a corresponding icon:
 1. **ด้านความบั่นคง [Security]:** National security and stability.
 2. **ด้านการสร้างขั้ดความสามารถในการแข่งขัน [Competitiveness]:** Economic competitiveness.
 3. **ด้านการปรับเปลี่ยนผ่านไปสู่การบริหารราชการด้วยธรรมาภิบาล [Good Governance]:** Good governance and ethical administration.
 4. **ด้านการสร้างสังคมและครอบครัวที่มีความเป็นธรรม [Social Cohesion and Just Society]:** Social cohesion and just society.
 5. **ด้านการสร้างการเติบโตแบบยั่งยืนและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ [Sustainable Development and Growth]:** Sustainable development and growth.
 6. **ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ [Enhancement Human Capital Development and Strengthening]:** Human capital development and strengthening.

๑.๒ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปัจจัยนำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยึดหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ครั้งนี้ ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกเหนือนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่นคง และยั่งยืน”

➤ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมียุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

- ๑.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- ๑.๒ พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า
- ๑.๓ ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๑.๔ ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ
- ๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ
- ๑.๖ พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย
- ๑.๗ ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- ๒.๑ การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชาชนร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ
- ๒.๒ การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง
- ๒.๓ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- ๓.๑ การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม
- ๓.๒ การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ๔.๑ การรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- ๔.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- ๔.๓ แก้ไขปัญหาภัยคุกคามสิ่งแวดล้อม
- ๔.๔ ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔.๕ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๔.๖ บริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- ๔.๗ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔.๘ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

- ๕.๑ การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- ๕.๒ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่น ๆ
- ๕.๓ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- ๕.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทางทะเล
- ๕.๕ การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงกับแผนงานการพัฒนาอื่น ๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

- ๖.๑ ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- ๖.๒ ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ
- ๖.๓ เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้เด็กและเยาวชนสากล

- ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๖.๕ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๖.๖ ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับ
 สถาบันหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

- ๗.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง
- ๗.๒ การสนับสนุนการพัฒนาระบบทันสมัย
- ๗.๓ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์
- ๗.๔ การพัฒนาด้านพลังงาน
- ๗.๕ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๗.๖ การพัฒนาระบบนำ้ประปา

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

- ๘.๑ เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม
- ๘.๒ พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี
- ๘.๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคการเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

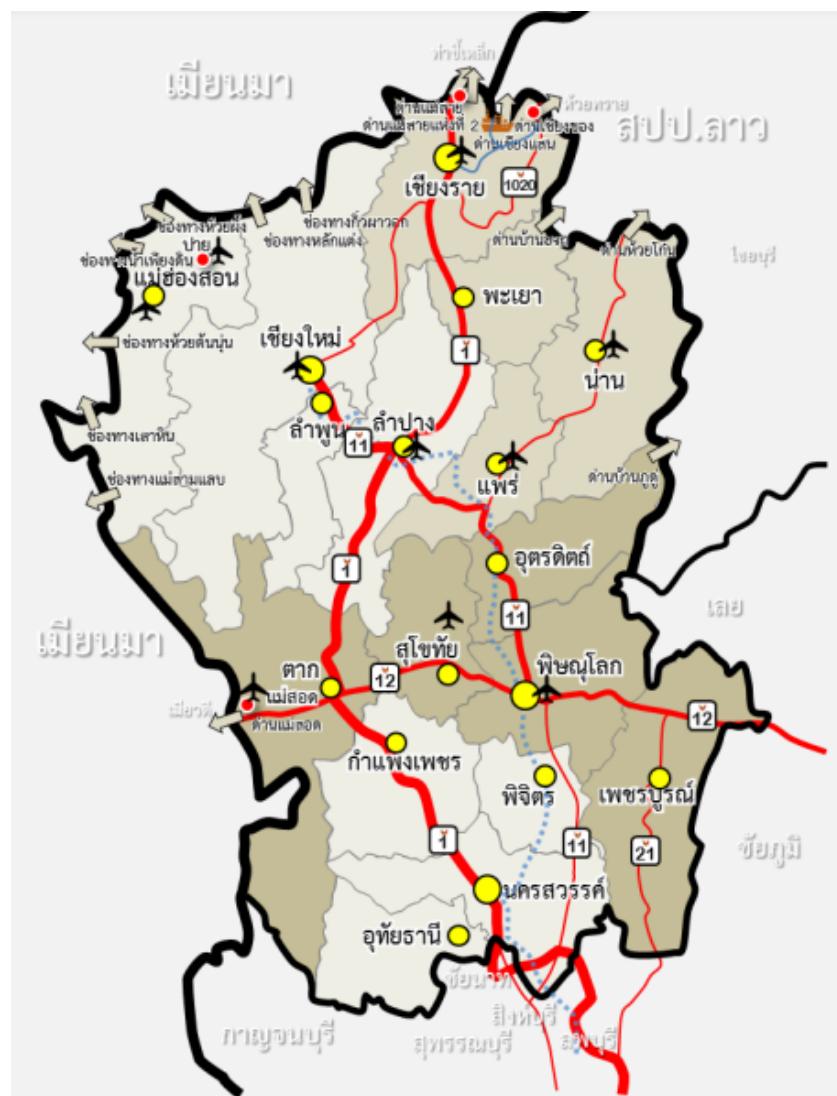
- ๙.๑ การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง
- ๙.๒ การพัฒนาเมือง
- ๙.๓ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

- ๑๐.๑ ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้า
 และบริการของไทย
- ๑๐.๒ พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคุณภาพและมาตรฐาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC และ JDS และภูมิภาคอาเซียน
 เพื่ออำนวยความสะดวกและความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์
- ๑๐.๓ พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่ได้เด่น
 ในภูมิภาค
- ๑๐.๔ ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) ของผู้ประกอบการไทย
- ๑๐.๕ เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะทันส่วนทางยุทธศาสตร์
 ทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน
- ๑๐.๖ การสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศ
- ๑๐.๗ เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์
- ๑๐.๘ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคง
- ๑๐.๙ บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ
- ๑๐.๑๐ ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายใต้ประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากรุงจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ที่มีการพื้นฟู สืบสานและสร้างสรรค์ พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียง ระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทาง เกษตรอินทรีย์นอกจากนี้ ทำเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตาม แนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และ ตะวันออก-ตะวันตกรวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศไทย ดังนั้น การ พัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้าน โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มี ศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์
- ๒.๒ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานของระบบเศรษฐกิจจากเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ๒.๓ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
- ๒.๔ เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำป่าตันน้ำ และปัญหาหมอกควัน

๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคเหนือลดลง

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖-๒๕๖๗
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือ	๖๓๙,๖๘๑ ล้านบาท (มูลค่า CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๓.๐
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคเหนือ	๐.๔๗ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๗	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๗	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๗	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๗	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๗

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน ปี ๒๕๕๙	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖-๒๕๖๗
รายได้จากการท่องเที่ยว ภาคเหนือ	๑๕๔,๗๗๑ ล้านบาท	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๖.๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ได้แก่

(๑) กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน (๒) กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย และ กำแพงเพชร (๓) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน เพชรบูรณ์ อุทัยธานี (๔) กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ MICE ในจังหวัดเชียงใหม่ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย/กีฬาเพื่อการพักผ่อน/เชิง สุขภาพ และการพำนักระยะยาว ในจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

(๒) พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยว อาทิ การวิจัย การพัฒนานวัตกรรม การออกแบบสื่อสาร ตลอดจนส่งเสริมการจด ทะเบียน การคุ้มครอง การใช้ทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาต่อยอดไปสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

(๓) สนับสนุน Community Based Tourism/Local Tourism เพื่อกระจายประโยชน์จากการ ท่องเที่ยวสู่ชุมชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำมาประยุกต์ สร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๔) สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในภาคเชื่อมโยงกับ ประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทางสายธรรมชาติ เส้นทางสายวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลก และส่งเสริม กิจกรรมท่องเที่ยวและบริการรูปแบบใหม่ๆ เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

(๕) เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้มีทักษะ และองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่การผลิต การท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้าง นวัตกรรมเทคโนโลยี เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาดทั้งการรักษาฐานเดิมและขยายไปสู่ตลาดกลุ่ม ใหม่ที่มีศักยภาพและการสร้างตลาดในรูปแบบ e-tourism

(๖) รักษาอัตลักษณ์ของเมือง โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสานประเพณีวัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้าน และเมืองเก่า โดยเฉพาะเมืองเก่าเชียงใหม่ เชียงราย แพร่ ตาก พะเยา น่าน กำแพงเพชร ลำปาง ลำพูน และแม่ฮ่องสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการสร้าง “แบรนด์” หรือเอกลักษณ์ของเมือง รวมทั้ง พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด และเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้มี คุณค่าเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

(๗) พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อ สุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลาง และขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และส่งเสริมการนำมายใช้ เชิงพาณิชย์ตามแนวคิดการสร้าง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมาย เนพาะ อาทิ กลุ่มสินค้าเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กลุ่มอาหารเสริมสุขภาพและความงาม

(๒) ขยายเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพให้มีความหลากหลาย สอดคล้องกับตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มุ่งสู่การเป็น Medical & Wellness Hub ระดับอนุภูมิภาค

(๓) สนับสนุนการพัฒนาเชียงใหม่เป็น Creative City พร้อมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมผูกกับความโดยเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้ามีความแตกต่าง โดยเด่นสามารถตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สินค้า Life Style สินค้าหัตถกรรม และของที่ระลึกต่างๆ ที่เน้นคุณภาพทั้งการออกแบบและการใช้งาน

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจ ขยายเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อน และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจตลอด Value Chain

(๕) เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายกลุ่มเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กลุ่มวิสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ในการดำเนินธุรกิจด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล

๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้อุปกรณ์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน ปี ๒๕๕๙	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖-๒๕๖๘
มูลค่าการค้าชายแดนภาคเหนือ	๑๕๒,๐๔๔ ล้านบาท	ขยายตัวไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๕.๐
อัตราการขยายตัวของ การผลิตสาขา อุตสาหกรรม ภาคเหนือ	๑๑๖,๓๗๗ ล้านบาท (มูลค่า CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕.๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางแผนเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชั้นนำให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อ กับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก โดยครอบคลุมพื้นที่ ตามแนวเส้นทางทางหลวงหมายเลข ๑๒ พัฒนาเป็นเส้นทางการท่องเที่ยว (Tourism Corridor) และเส้นทางทางหลวงหมายเลข ๒๒๕ พัฒนาเป็นเส้นทางการขนส่ง (Logistic Corridor) รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

(๒) พัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ให้มีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เทียบเท่าเมืองขนาดใหญ่ในระดับนานาชาติและมีความน่าอยู่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล จัดทำแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินของศูนย์เศรษฐกิจ แห่งที่อยู่อาศัยและพื้นที่ เนื้อที่ในเมือง เช่น เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พื้นที่อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และพื้นที่เปิดโล่งตามหลักการจัดทำ แผนผังภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะเร่งรัดการดำเนินงานตามผลการศึกษาเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะของ สนช. โดยพิจารณา ขยายขีดความสามารถของระบบท่าอากาศยาน พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ สูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัลพัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่าง ยั่งยืน

(๓) พัฒนาเมืองสถานีขึ้นสู่ระบบรางที่นครสรรราช แฟร์ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย(อำเภอเชียงของ) และ เมืองในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ โดยจัดทำ แผนแม่บทพื้นที่และแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินตามความเหมาะสมของการใช้พื้นที่ของแต่ละเมือง พัฒนาโครงข่าย

คุณภาพชั้นสูงและระบบโลจิสติกส์ให้ทั่วถึงสามารถเชื่อมโยงกับพื้นที่โดยรอบและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

(๔) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูลภูมิภาคเพื่อปรับเปลี่ยนธุรกิจในธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล รวมถึงเนื่องในทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกนำมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาครัฐกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับชีวิตความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

(๕) พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกือกุลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดรับกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรและรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน ปี ๒๕๕๙	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖-๒๕๖๘
อัตราการขยายตัวการผลิตภาคเกษตรภาคเหนือ	๙๙,๗๒๐ ล้านบาท (บุคลา CVM ปี ๒๕๕๙)	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า [*] ร้อยละ ๔.๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตร ปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาด อย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี ฝ่ายระวังผลกระทบจาก การใช้สารเคมีที่มีต่อ din และน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต สร้างพัฒนาระบบและค่านิยมการบริโภค อาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

(๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรและรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่ (๑) การแปรรูปพืชผัก ผลไม้ ส้มตำไทย (แพล คาด ยอด ยอด ยอด ยอด ยอด) ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน (๒) การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพังงาน ในจังหวัดพิจิตร ก าแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำวัตถุธรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะ และสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ มาผลิตพัฒนาทดแทน

(๓) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรมเกษตร ชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และแปรรูปชีวมวล ในจังหวัดนครสวรรค์ และ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพัฒนา ทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่ คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้า นำ kakama ใช้ในการผลิตพัฒนาชีวมวล เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและ

ช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนพัฒนาคอลัมน์เตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

(๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิต และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิต แก่เกษตรกร เช่นการใช้นิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์ สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

(๕) สร้างและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ (Smart Farmer) ที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรบนฐานทรัพยากรชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดการใช้ประโยชน์จากข้อมูล แหล่งเงินทุน และเทคโนโลยี

(๖) พัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และระบบโลจิสติกส์สำหรับสินค้าเกษตรจากชุมชนพัฒนานวัตกรรม สำหรับการสร้างระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตรจากชุมชน เพื่อส่งเสริมการขายสินค้าเกษตรออนไลน์โดยเกษตรกร

(๗) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม และเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกรในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน ปี ๒๕๕๙	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖-๒๕๖๘
สัดส่วนคนจน ภาคเหนือ	ร้อยละ ๙.๘๓	ไม่เกิน ร้อยละ ๘.๐	ไม่เกิน ร้อยละ ๘.๐	ไม่เกิน ร้อยละ ๘.๐	ไม่เกิน ร้อยละ ๘.๐	ไม่เกิน ร้อยละ ๘.๐
สัดส่วนผู้สูงอายุที่ เข้าถึงบริการดูแล ผู้สูงอายุระยะยาว (Long Term Care) ภาคเหนือ	ร้อยละ ๐.๖๗	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕.๐	เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕.๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕.๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕.๐	เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕.๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำ ของผู้สูงอายุและผู้มีรายได้น้อยโดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาผู้สูงอายุไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

(๒) พัฒนาระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่มีข้อจำกัดทางกายภาพและมีปัญหาความยากจน ตามแนวทางแม่ย่องสอนโมเดล

(๓) พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึงพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน และการบูรณาการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการ ให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

(๔) พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และเศรษฐกิจ สร้างสรรค์

(๕) สร้างความเข้มแข็งและสร้างสภาพแวดล้อมในการพัฒนาให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาคนทุกวัย ตลอดจนการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการ คุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

๔.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และพื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสม และเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ท่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน ปี ๒๕๕๙	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖-๒๕๖๘
สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อ พื้นที่ภาคเหนือ	ร้อยละ ๕๖.๕	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕๘.๐ ของพื้นที่ภาค
จำนวนวันที่มีค่าฝุ่น ละอองขนาดเล็ก (PM๑๐) เกินมาตรฐาน ของภาคเหนือ	๓๘ วัน	ไม่เกิน ๑๕ วัน	ไม่เกิน ๑๕ วัน	ไม่เกิน ๑๕ วัน	ไม่เกิน ๑๕ วัน	ไม่เกิน ๑๕ วัน

แนวทางการพัฒนา

(๑) อนุรักษ์และพื้นฟูระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๕ จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะ จังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นฐาน ทรัพยากรที่มั่นคงและเป็นแหล่งคุณภาพชั้นนำ ฝันและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไข ปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ

(๒) พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วังยม และน่าน และ พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดพิจิตร และ กว้านพะ夷า จังหวัดพะ夷า เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งในด้านการจัดหา การใช้ และการอนุรักษ์

(๓) แก้ไขปัญหามอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำ การเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดียวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและ ระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้นำเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการเผาตาก ทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชนประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ ป้องกันแก้ไขปัญหามอกควัน

๑.๓.๒ แผนพัฒนาฯลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)

๑. เป้าหมายการพัฒนา “ศูนย์กลางความเจริญและการพัฒนาสีแยกรอินโดจีน”

๒. พันธกิจ (Mission)

๒.๑ ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถทางเศรษฐกิจบนฐานการสร้างมูลค่าเพิ่มจากนวัตกรรม

๒.๒ การอนุรักษ์พื้นฟูและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานเพื่อเป็นฐานในการ พัฒนา

๒.๓ เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม วัฒนธรรมและยกระดับความเป็นอยู่เพื่อหนุนเสริมการเติบโตอย่าง ยั่งยืน

๒.๔ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวที่หลากหลายบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓. เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Goal)

- ๓.๑ พัฒนาผลิตภัณฑ์การเกษตรมูลค่าสูงให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในได้มาตรฐาน
ความปลอดภัยและมีความยั่งยืน
- ๓.๒ สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ และพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนมีมูลค่าสูงบนฐานนิเวศ ประวัติศาสตร์และกิจกรรมสันทนาการ
- ๓.๓ เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงโครงข่ายการขนส่งคมนาคมและระบบโลจิสติกส์จากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ สู่ภูมิภาคและอาเซียน
- ๓.๔ อนุรักษ์พื้นฟูและจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างยั่งยืนบนฐานความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ
- ๓.๕ เป็นศูนย์กลางเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มรายได้ของภาคเหนือตอนล่าง
- ๓.๖ เป็นเมืองที่มีความมั่นคง มั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีแบบบูรณาการอยู่ร่วมกันอย่างมีดุลยภาพ และยั่งยืน

๔. ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issue)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ อาหารแปรรูปและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพิ่มมูลค่าและยกระดับสู่มาตรฐานระดับสากล

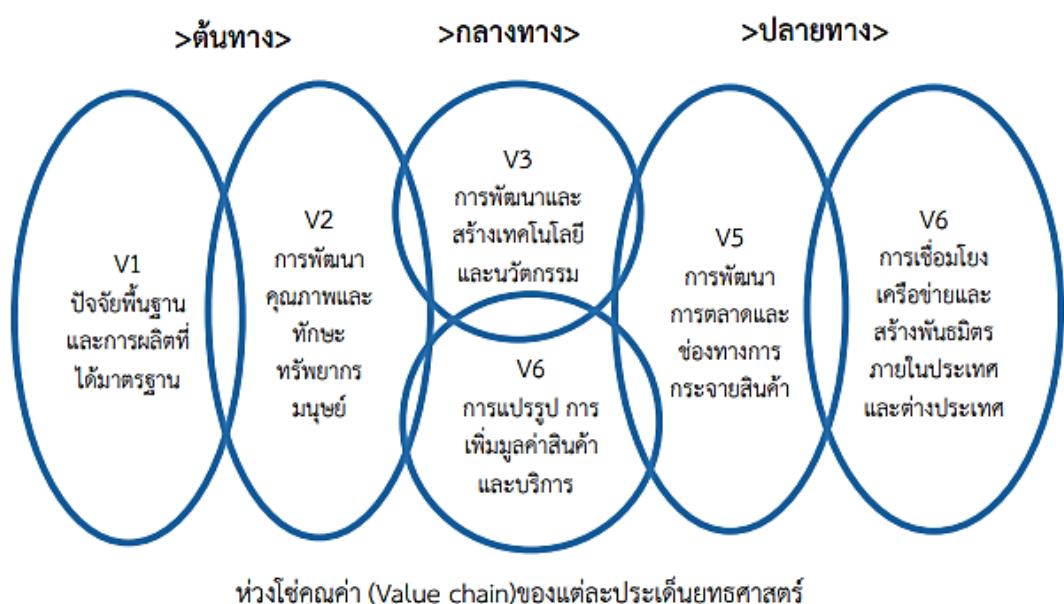
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และระบบเชื่อมทางสู่ศูนย์กลางอินโดจีน และภูมิภาค RCEP

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพลังงานสะอาด ตลอดจนอนุรักษ์พื้นฟูอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุนบนฐานการพัฒนา นวัตกรรมและดิจิทัล และศูนย์กลางการท่องเที่ยวการบริการบนฐานนิเวศ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และมรดกโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ น้อมนำศาสตร์พระราชาพัฒนาคนทุกช่วงวัย ยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา สาธารณสุข สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม

๕. ห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์

ห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ประกอบด้วย

- (๑) ปัจจัยพื้นฐานและการผลิตที่ได้มาตรฐาน
- (๒) การพัฒนาคุณภาพและทักษะทรัพยากรมนุษย์
- (๓) การพัฒนาและสร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- (๔) การปรับปรุง การเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการ
- (๕) การพัฒนาการตลาดและช่องทางการกระจายสินค้า
- (๖) การเชื่อมโยงเครือข่ายและสร้างพันธมิตรภายในประเทศและต่างประเทศ

๖. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ (ร้อยละ)
๒. สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ (ร้อยละ)
๓. จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๔. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ เนื่องต่อหัว เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๕. อัตราการเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP (ร้อยละ)
๖. สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาวิชาการขันส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ (ร้อยละ)
๗. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๘. สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ (ร้อยละ)
๙. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการ (นอกเหนือจากการภาครัฐ) แบบปริมาณลูกโซ่ (ร้อยละ)
๑๐. สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่กลุ่มจังหวัด (ร้อยละ)
๑๑. ปริมาณขยะมูลฝอยลดลง (ร้อยละ)

๑๒. จำนวนจุดความร้อน (Hotspot) ลดลง (ร้อยละ)
๑๓. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)
๑๔. สัดส่วนคนจนด้านรายจ่าย (ร้อยละ)
๑๕. อัตราพึงพิง (ร้อยละ)

๗. การประเมินสภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (SWOT ANALYSIS)

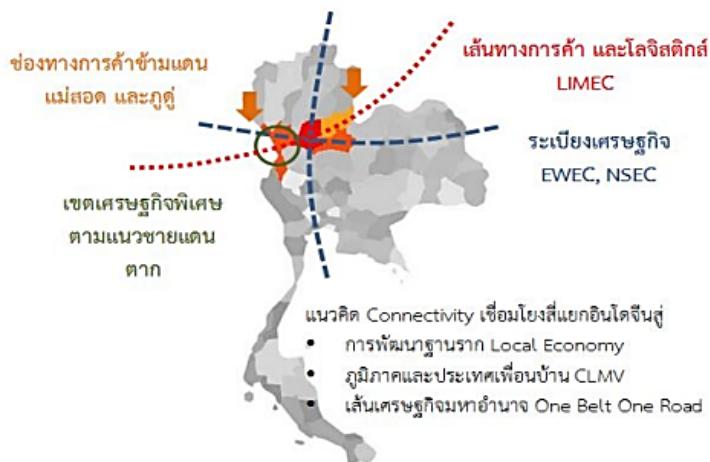
เมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ได้แก่ สภาพทั่วไป สภาพเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ทำให้สามารถนำวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อแสดงให้เห็นชัดแจ้ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ดังนี้

<u>จุดแข็ง (Strength: S)</u>	<u>จุดอ่อน (Weaknesses : W)</u>
S _๑ - ที่ตั้งอยู่ในแนวการเชื่อมโยงตามแนว NorthSouth และ East-West Corridor โดยมีโครงข่ายคมนาคมพื้นฐานที่รองรับการเชื่อมโยงทั้งทางบกและทางอากาศของอนุภูมิภาคอินโดจีน	W _๑ - ยังไม่มีการจัดตั้งศูนย์เพื่อรองรับการพัฒนาด้านการค้า การบริการและท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้า และศูนย์ข้อมูลการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น
S _๒ - เป็นแหล่งผลิตการเกษตรที่สำคัญของภาคเหนือ ตอนล่างและของประเทศ	W _๒ - รายได้ด้านการท่องเที่ยวจำกัดและขาดกิจกรรมการท่องเที่ยวต่อเนื่องทั้งปี
S _๓ - มีช่องทางการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนกับประเทศไทยสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา(ด้านพรມแดนแม่สอดและด่านผ่านแดนถาวรภูดู่)	W _๓ - ขาดการนำภูมิปัญญาท่องเที่ยวมาใช้และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการผลิต ปรับรูป สินค้าเกษตร การค้า และบริการ รวมถึงการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
S _๔ - มีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าชายแดนทั้งในจังหวัดตากและจังหวัดอุตรดิตถ์(เขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอดจังหวัดตาก)	W _๔ - พื้นที่บางส่วนประสบภัยธรรมชาติ ได้แก่ อุทกภัย และภัยแล้งซ้ำซาก
S _๕ - มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่โดดเด่นเป็นมรดกโลก และมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม กระจายครอบคลุมทุกพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด	W _๕ - ความรู้ความเข้าใจและการปรับตัวในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังอยู่ในขอบเขตจำกัด
S _๖ - มีสถาบันการศึกษาในการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับและสนับสนุนการพัฒนา	W _๖ - ยังขาดความพร้อมของระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมที่เชื่อมโยงเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว
S _๗ - มีการสร้างความร่วมมือในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวนำเสนอทางระเบียงเศรษฐกิจหลวจีน-พะ榜-ยินดีจีน-มาเลเซีย (LIMEC)	W _๗ - ขาดการประยุกต์ใช้และเชื่อมโยงเทคโนโลยีหลัก เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรม ตลอดทั้งห่วงโซ่ โดยยึดหลัก Thailand ๔.๐
โอกาส (Opportunities : O)	อุปสรรค (Threat : T)
O _๑ - เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง สามารถขยายตลาดการค้า บริการการท่องเที่ยว และสินค้าเกษตร	T _๑ - กฎ ระบะยกการค้าผ่านแดนประเทศไทยบ้านยังมีข้อจำกัดและขั้นตอนที่เข้มงวด ไม่เอื้ออำนวยการค้าชายแดน

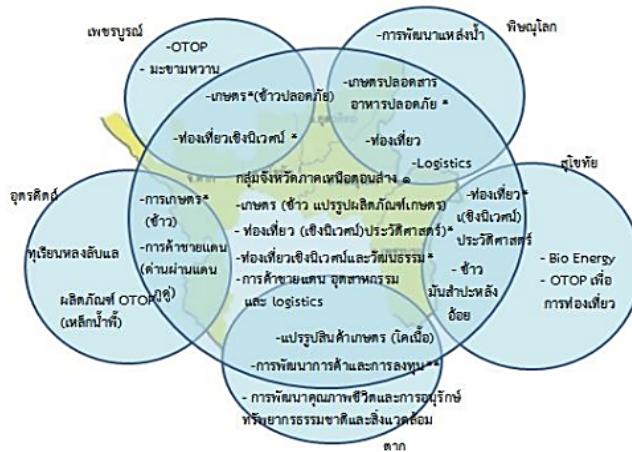
โอกาส (Opportunities : O)	อุปสรรค (Threat : T)
O _๒ - มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ให้พัฒนาจังหวัดในกลุ่มพื้นที่ “สี่แยกอินโดจีน” เอื้อต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและพะ榜 การพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงตามแนว East-WestCorridor	T _๒ - นโยบายการเปิดการค้าเสรีอาจส่งผลกระทบต่อสินค้าภาคเกษตรทั้งการบริโภคในกลุ่มจังหวัดและส่งออกสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศ
O _๓ - นโยบายรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งและพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ อำเภอแม่สอดจังหวัดตาก	T _๓ - กลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงมีศักยภาพด้านบริการท่องเที่ยว ที่สำคัญ
O _๔ - นโยบายรัฐบาลสนับสนุนส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว และการลงทุนด้านการคมนาคมขนส่ง	T _๔ - ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้สารเคมีในภาคเกษตรอย่างไม่ถูกวิธีมีแนวโน้มที่รุนแรงและขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

- ๐๕ - ความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น
- ๐๖ - ประเทศไทยและสังคมโลกกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging) อย่างสมบูรณ์ ซึ่งมีกำลังซื้อสูง ดังนั้น สามารถขยายตลาด สินค้าผู้สูงอายุในประเทศ

ความโดดเด่น: Connectivity

Positioning กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๔. ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนา (Key Success Factor: KSF)

- ๔.๑ กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อความมั่งคั่งฯ การมีส่วนร่วมผ่านกลไกสำคัญภาคเอกชนที่ต้องสนับสนุนด้านเศรษฐกิจและเชื่อมโยงกับภาคเอกชนที่รับผิดชอบการจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงาน
- ๔.๒ การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การพัฒนาเศรษฐกิจมุ่ลค่าสูง
- ๔.๓ การพัฒนาการศึกษา ทรัพยากรมนุษย์ที่ต้องการขับเคลื่อนและหนุนเสริมอย่างต่อเนื่องเพื่อรับเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- ๔.๔ การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมกับประเทศไทยเพื่อนบ้านเพื่อรับและการขยายความเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในบริบทอาเซียน

๙. แนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด คือ พิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ สุโขทัย และ เพชรบูรณ์ มีศักยภาพเป็นแหล่งผลิตทางการเกษตร คือ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง และเม้มผลที่จังหวัดอุตรดิตถ์ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านตามแนวพัฒนา East-West Economic Corridor (EWEC) โดยมีจังหวัดพิษณุโลกเป็นเมืองศูนย์กลางความเจริญรองรับการเป็นศูนย์กลางบริการสี แยกอินโดจีน มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมงคลเชิงประวัติศาสตร์สุโขทัยและศรีสัชนาลัย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเชิงนิเวศ และประเมินวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อาทิประเพณีอุ้มพระดำเนินของจังหวัดเพชรบูรณ์ สำหรับบริการพื้นฐานมีโครงข่ายคมนาคมทั้งการขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางรถไฟที่สนับสนุนการขนส่งผู้โดยสารและสินค้ามีแหล่งเก็บกักน้ำขนาดใหญ่ ๓ แห่ง คือ เชื่อนภูมิพล จังหวัดตาก เชื่อนสิริกิติจังหวัดอุตรดิตถ์ และเชื่อนแควน้อยบำรุงแดน จังหวัดพิษณุโลก มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีศักยภาพในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์ความรู้ในการพัฒนาพื้นที่

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เน้นการเสริมจุดแข็งที่มีศักยภาพทางการเกษตร และการท่องเที่ยวโดยต่อยอดการพัฒนาด้วยฐานความรู้และเทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลผลิตเดิม พร้อมทั้งแก้ไขจุดอ่อนด้านการผลิต ทรัพยากรมนุษย์ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจน

การใช้โอกาส ด้านศักยภาพที่ตั้งที่สามารถเชื่อมโยงระหว่างภาคและเชื่อมโยงการพัฒนาตาม North-South Economic Corridor และ East-West Economic Corridor และประตูเชื่อมโยงชายแดนสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาที่จังหวัดตากและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มของฐานการผลิตทางการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร มุ่งเน้นให้ภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเป็นฐานการสร้างรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดได้อย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนแนวทางการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาระบบ Logistics สำหรับสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพสนับสนุนการพัฒนาการผลิต พลังงานทดแทนจากพืช รวมถึงสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรให้ตรงกับความต้องการของตลาด

(๒) พัฒนาเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า การบริการ เชื่อมโยงภายในกลุ่มจังหวัด ภาค และประเทศเพื่อนบ้าน ให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสให้เกิดการขยายตัว และการเชื่อมโยงทางการทางค้าและการบริการภายในกลุ่มจังหวัดภาค และกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบ Logistics เพื่อสนับสนุนการค้าและการบริการ โดยมีจังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางการคมนาคมเชื่อมโยงสนับสนุนธุรกิจการบริการใหม่ที่มีศักยภาพ อาทิ ธุรกิจบริการสุขภาพ เพื่อเป็นแหล่งรายได้ใหม่ของกลุ่มจังหวัด พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการและบุคลากรของกลุ่มจังหวัดเพื่อรับการเป็นศูนย์กลางการบริการสีแยกอินโดจีนและเสริมสร้างความร่วมมือในระดับพื้นที่เพื่อขยายการค้าชายแดน

(๓) สร้างคุณค่า (Value Creation) การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นให้เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด โดยการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดให้เป็นเอกลักษณ์และเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติส่งเสริมพัฒนาด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งการพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว การตลาดและบุคลากร สร้างความปลอดภัยและมาตรฐานของการท่องเที่ยวด้านที่พักอาหาร และการเดินทาง รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาองค์ความรู้การศึกษาวิจัยเพื่อสร้างคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

(๔) บริหารจัดการทรัพยากรรرمชาติอย่างยั่งยืน ที่มุ่งเน้นการสร้างความสมดุลของระบบบินเวศ เพื่อสนับสนุน การผลิตและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาแหล่งน้ำ และการบริหารจัดการน้ำให้ทั่วถึงและ เป็นระบบ เพิ่มสมรรถนะแหล่งกักเก็บน้ำเดิม และแหล่งกักเก็บน้ำใหม่ตามศักยภาพและความจำเป็นของพื้นที่ ส่งเสริม การอนุรักษ์ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ตลอดจนพัฒนาระบบทีอนภัยในพื้นที่เสี่ยงภัย ทั้งดินโคลนคลุ่ม ภัยแล้ง และอุทกภัย

(๕) การเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดี ใน การรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยมีการวางแผนการสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองให้ผู้สูงอายุและระบบสังคมมั่นคงธุรกิจบริการและนวัตกรรมดูแล ผู้สูงอายุและสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการได้อย่างยั่งยืนและเป็นโครงข่ายการคุ้มครองของสังคมให้กับผู้สูงอายุที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่จะนำไปสู่การสร้างและพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ดีกับผู้สูงอายุ

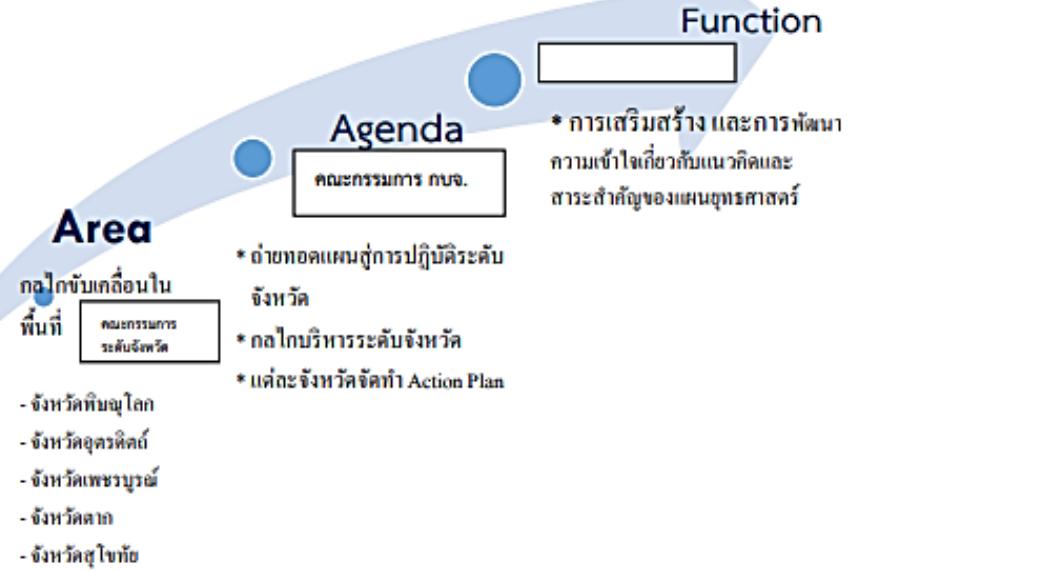
๑๐. ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

จากข้อมูลสภาพทั่วไปและผลการวิเคราะห์สถานการณ์การพัฒนาภูมิจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ พบ ประเด็นปัญหาและความต้องการในพื้นที่ ดังนี้

- (๑) การผลิตด้านการเกษตรทั้งในด้านการเพิ่มปริมาณผลผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มยังไม่มีประสิทธิภาพ เท่าที่ควร
- (๒) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์การบริหารจัดการระบบผังเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการบริการสีแยงกิน โดจีน การพัฒนาเมืองชายแดนเป็นไปด้วยความล่าช้า
- (๓) การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว ยังไม่เพียงพอและขาดกิจกรรม การท่องเที่ยวต่อเนื่องตลอดทั้งปี
- (๔) การพัฒนาแหล่งน้ำในเชิงระบบ ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาทั้งระบบป้องกันน้ำท่วม น้ำแล้งและแหล่งน้ำเพื่อ การเกษตรในส่วนของพื้นที่ลุ่มต่ำและลุ่มน้ำiyam
- (๕) ข้อจำกัดในเรื่องกฎหมาย กฎหมายเบียบ การค้าผ่านแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๑๑. กลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัด

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาภูมิจังหวัด จำเป็นอย่างยิ่งต้องกำหนดกลไกการขับเคลื่อนอย่างเป็น รูปธรรมและเกิดสัมฤทธิผล โดยบูรณาการการทำงานร่วมกันตั้งแต่ระดับบุนเดส์ระดับล่างในภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน เพื่อร่วมมือร่วมใจในการขับเคลื่อนให้บังเกิด ผลสำเร็จเป็นรูปธรรม โดยมีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการเป็นแกนกลางหลักในการอำนวยความ สะดวกให้กับคณะกรรมการบริหารจังหวัด ซึ่งทำหน้าที่ถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในระดับจังหวัดอย่างเป็น ลำดับขั้นดังต่อไปนี้

กลไกการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

นอกจากนี้ กลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน ยังมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ ดังต่อไปนี้

๑. ประชุมคณะกรรมการ ก.บ.ก. ผลักดันให้มีงบประมาณเชิงบูรณาการภายในแต่ละจังหวัดเพื่อเป็นแกนหลักในการสนับสนุนความสำเร็จตามตัวชี้วัดของการพัฒนาร่วมกันตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ

๒. ประชุมส่วนราชการเพื่อเชื่อมโยงสู่จังหวัดและถ่ายทอดแผนสู่การปฏิบัติไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กลไกขับเคลื่อนในพื้นที่

๓. คณะกรรมการ ก.บ.จ. แต่ละจังหวัด นำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทุกระดับในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ บูรณาการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการและภาคส่วนอื่นๆ โดยเริ่มจากการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมลงมือปฏิบัติ โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคเอกชน สถาบันการศึกษาให้มาร่วมแก้ไขปัญหาและสนับสนุนการพัฒนา

๔. กำหนดกลไกติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นการรายงานความก้าวหน้าของการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆ ในทุกระดับโดยดำเนินการในช่วงกลางแผนและปลายแผน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาแนวทางในการปรับปรุงหรือทบทวนแผนต่อไปโดยกำหนดกรอบระยะเวลาซึ่งอาจจะเป็นการติดตามและประเมินผลรายปีการติดตามและประเมินผลในระยะกลางแผน และการติดตามและประเมินผลในระยะปลายแผนทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของระยะเวลาและสถานการณ์ ณ ขณะนั้น โดยดำเนินงานติดตามและประเมินผล ๓ ระยะดังต่อไปนี้

๔.๑ ติดตามและประเมินผลประจำเดือนการขับเคลื่อนที่สำคัญ

๔.๒ ติดตามและประเมินผลระดับยุทธศาสตร์

๔.๓ ติดตามและประเมินผลภาพรวม

๕. ทบทวนแผนยุทธศาสตร์เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสถานการณ์โลกและสถานการณ์ภายในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แผนยุทธศาสตร์เดิมอาจจะล้าสมัยและไม่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การทบทวนแผนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องปฏิบัติตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดมีความทันสมัย และเป็นแนวทางในการพัฒนากลุ่มจังหวัดในระยะต่อไปอย่างเหมาะสม

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. เป้าหมายการพัฒนา: ดินแดนแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน

“จังหวัดเพชรบูรณ์มุ่งส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวเพื่อสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม พร้อมกับยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างมั่นคงของสังคม รวมทั้งรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน เพื่อให้ไปสู่การเป็นเมืองแห่งความสุขของคนอยู่และผู้มาเยือน”

๒. ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์

๑. เกษตร: การพัฒนาเกษตรปลอดภัย และเกษตรมูลค่าสูง
๒. ท่องเที่ยว: ท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม
๓. การค้า การลงทุน ศูนย์กลางเชื่อมโยงผ่านแนว: EWEC และ LIMEC
๔. อุตสาหกรรม: อุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรมสีเขียว

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงอย่างเท่าเทียม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : ยกระดับชีวิตความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์

๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
๒. จำนวนเกษตรกรที่เข้ากระบวนการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น
๓. จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัย (GAP) เพิ่มขึ้น
๔. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับส่งเสริมด้านการตลาดตามนโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เพิ่มขึ้น
๕. จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมด้านการสร้างอาชีพเพิ่มขึ้น
๖. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๗. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๘. มูลค่าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชน และของฝากของที่ระลึกเพิ่มขึ้น
๙. อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น (%)
๑๐. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้น (ปี)
๑๑. สัดส่วนแรงงานในระบบประกันสังคมต่อจำนวนแรงงานทั้งหมดเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑ ต่อปี
๑๒. คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบ O-NET ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ เพิ่มขึ้น (%)
๑๓. คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เพิ่มขึ้น (%)
๑๔. คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น (%)
๑๕. สถานพยาบาลที่ได้รับรองมาตรฐานคุณภาพ HA เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘ ต่อปี
๑๖. ร้อยละภาษีที่ห้องภาษีจัดเก็บได้ต่อรายได้รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี
๑๗. ประชาชัชนเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานเพิ่มขึ้น

๑๙. ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปีเพิ่มขึ้น
๒๐. จำนวนผู้มีรายได้น้อยลดลง
๒๑. จำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บที่นอนพักรักษาตัว ณ โรงพยาบาลจากเหตุอุบัติภัยทางถนนลดลง (ต่อประชาชนและคน)
๒๒. จำนวนผู้สูงอายุ คนพิการมืออาชีพเพิ่มขึ้น
๒๓. จำนวนคดียาเสพติดลดลง
๒๔. อัตราการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น
๒๕. ปริมาณขยะสะสมลดลง
๒๖. สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น
๒๗. จำนวนของประชากรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติลดลง (ภัยแล้ง อุทกภัย)
๒๘. อัตราการใช้พลังงานทดแทนแต่ละประเภทเพิ่มขึ้น
๒๙. จำนวนเกษตรที่ไม่มีที่ทำกินลดลง
๒๙. ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
๓๐. ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น
๓๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี
๓๒. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

๑. วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นทันสมัย เกษตรปลอดภัย ใส่ใจคุณภาพชีวิต เศรษฐกิjmั่นคง พัฒนาการท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ ล้ำเลิศ วัฒนธรรม อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี การกีฬาและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการพัฒนาการเมือง และการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนอนุรักษ์วัฒนธรรม ก้าวล้ำการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์/ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และการคมนาคมให้ได้มาตรฐานและเพียงพอ

ตัวชี้วัด มีระบบการสาธารณูปโภคครบครันทั่วถึงร้อยละ ๘๐

- กลยุทธ์ - ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษา ถนน สะพาน ทางเดินเท้า ท่อระบายน้ำ
- การพัฒนาระบบจราจร
- การพัฒนาแหล่งน้ำ ระบบประปา ไฟฟ้าและแสงสว่างสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๕ ต่อครัวเรือน

- กลยุทธ์ - เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน
- การพัฒนาเด็กและเยาวชน
- ส่งเสริมด้านการศึกษาอื่นๆ
- ส่งเสริมประเพณีทางศาสนาและอนุรักษ์ วัฒนธรรมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข

เป้าประสงค์ ประชาชนมีสุขภาพและได้รับการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัด ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพที่ดีขึ้นร้อยละ ๕ ต่อครัวเรือน

- กลยุทธ์ - ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันโรคติดต่อ ฯลฯ
- ส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ

ตัวชี้วัด ประชาชนมีรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕

- กลยุทธ์ - สนับสนุนเงินทุนสำหรับกลุ่มอาชีพและกลุ่มออมทรัพย์ต่างๆ
- ส่งเสริมสนับสนุนการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมสนับสนุนการเกษตรอื่นๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม

เป้าประสงค์ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและความมั่นคงทางสังคม

ตัวชี้วัด ประชาชนในพื้นที่ได้รับสวัสดิการต่างๆ ที่ดีขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

- กลยุทธ์ - สนับสนุนผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ยากไร้ ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง
- ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- การต่อต้านการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ เพิ่มพูนและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่มีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

- กลยุทธ์ - ส่งเสริมกิจกรรมสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

เป้าประสงค์ การบริหารงานองค์กรมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ตัวชี้วัด ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานของท้องถิ่นร้อยละ ๑๐

- กลยุทธ์ - พัฒนาบุคลากร และหน่วยงาน
- พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเกษตร
เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ
ตัวชี้วัด ประชาชนมีรายได้ต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
กลยุทธ์ - ส่งเสริมสนับสนุนการเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่งเสริมสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์

(๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

การวิเคราะห์ศักยภาพ (SWOT Analysis) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าด้วง

จุดแข็ง (Strength = S)

๑. เป็นตำบลที่มีการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญหลายชนิด เช่น ข้าวโพด, ยางพารา, มะขามหวาน, ข้าว ฯลฯ
๒. มีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาที่มีชื่อเสียง (วัดซับตะเคียน "พระอธิการวิชัยรัตน์ ฐิตธัมโน" หรือหลวงปู่ชุย)
๓. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ถ้ำหอม น้ำตกซับตะเคียน น้ำตกวังยาดง ฯลฯ
๔. มีการบริการอินเตอร์เน็ตตำบล และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ
๕. ประชาชนและผู้นำชุมชนในระดับหมู่บ้านให้ความร่วมมือในการติดต่อประสานงาน

จุดอ่อน (Weakness = W)

๑. เกิดภัยธรรมชาติ ปัญหาภัยแล้งที่มีระยะเวลานาน และการเกิดอุทกภัย

๒. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ไม่เพียงพอ

๓. มีการใช้สารเคมีทางการเกษตรเพิ่มขึ้น

๔. พื้นที่ของตำบลอยู่ห่างจากตัวอำเภอไผ่และมีพื้นที่กว้างแต่ประชากรอยู่อย่างกระจัดกระจาย ทำให้การพัฒนาไม่ทั่วถึง และล่าช้า

๕. การคุณภาพภายในหมู่บ้านไม่สอดคล้อง

๖. แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ไม่ได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น

๗. ประชาชนไม่สามารถแปลงสินทรัพย์(ที่ดิน) เป็นทุนได้ เนื่องจากเอกสารสิทธิ์ส่วนใหญ่เป็นใบ กบท. ๕

โอกาส (Opportunity = O)

๑. จังหวัดให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการคุณภาพเชื่อมต่อระหว่างอำเภอไผ่-ตำบลท่าด้วง

๒. จังหวัดให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค เช่น ระบบประปาหมู่บ้าน ฯลฯ

๓. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการเกษตร เช่น ส่งเสริมการปลูกยางพารา ฯลฯ

๔. มีงบประมาณและรายได้ที่เอื้อต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๕. ผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ป่วยโรคเอดส์/ผู้ด้อยโอกาส ได้รับสวัสดิการด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

อุปสรรค (Threat = T)

๑. การพัฒนาของภาครัฐไม่ทั่วถึง และเป็นไปด้วยความล่าช้า

๒. การสนับสนุนด้านการตลาดสินค้าการเกษตรไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างจริงจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔. แหล่งกักเก็บน้ำสำหรับการเกษตรเมื่อเทียบกับพื้นที่ทำการเกษตรแล้วยังมีน้อย ปริมาณน้ำมักขาดแคลน

๔. การช่วยเหลือด้านการอุดหนุนการเอกสารสิทธิ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อแปลงสินทรัพย์เป็นทุน เป็นไปด้วยความล่าช้า

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ถนนในหมู่บ้านชำรุดเสียหาย
- ถนนบางส่วนทางยังเป็นถนนดินถนนลูกรัง

๒. ปัญหาขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

- คุณลักษณะทางสภาพดินเป็นดินเหนียว
- น้ำประปาไม่เพียงพอต่อการอุปโภค-บริโภค

๓. ปัญหาด้านการเมืองและการบริหาร

- ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑.	การพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	บริการสังคมและ ชุมชน	๑. เศรษฐกิจและชุมชน	กองช่าง	กองคลัง
๒.	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	บริการสังคมและ ชุมชน	๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒. แผนงานการศึกษา ๓. แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ ๔. แผนงานเคหะและชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง
๓.	การพัฒนาด้านสาธารณสุข	บริการสังคมและ ชุมชน	๑. สาธารณสุข	สำนักปลัด	กองคลัง
๔.	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	บริการสังคมและ ชุมชน	๑. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	กองคลัง
๕.	การพัฒนาด้านสังคม	บริการสังคมและ ชุมชน	๑. แผนงานสังคมสงเคราะห์ ๒. แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน ๓. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน ๔. แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัด	กองคลัง
๖.	การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	บริการสังคมและ ชุมชน	๑. บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	กองคลัง
๗.	การพัฒนาด้านการเมือง การ บริหาร	บริหารทั่วไป	๑. บริหารงานทั่วไป ๒. เศรษฐกิจและชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง	กองคลัง
๘.	การพัฒนาด้านการเกษตร	บริการสังคมและ ชุมชน	๑. การเกษตร ๒. เศรษฐกิจและชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง	กองคลัง

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

ແບບ ຜ.ອ.ເ

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖

องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าด้วง อำเภอหนององໄ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง อำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๗.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๗.๒ แผนงานเคหะและชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาด้านการเกษตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๘.๑ แผนงานการเกษตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๘.๒ แผนงานเคหะและชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-
รวมทั้งสิ้น	๔	๗๔๙,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๔	๗๔๙,๐๐๐

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติบโตครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง อำเภอหนองอ้อไก่ จังหวัดเพชรบูรณ์

แบบ พ.๑๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงอย่างเท่าเทียม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (สายข้างบ้านนายสุข) หมู่ที่ ๘ บ้านท่าด้วง	เพื่อก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก (สายข้างบ้านนายสุข) หมู่ที่ ๘ บ้านท่าด้วง	ปริมาณงาน กว้าง ๓.๕๐ เมตร ยาว ๒๐๐ เมตร ขนาด ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๗๐๐ ตารางเมตร รายละเอียดตามแบบแปลน ก่อสร้างของ อบต.ท่าด้วงกำหนด	๔๔๘,๐๐๐	-	-	-	-	พื้นผิว จราจร	ประชาชนมีถนน คอนกรีตใช้ในการ สัญจรไปมา	กองช่าง
๒	โครงการปรับปรุงขยายเขตท่อประปาแก้ปัญหาภัยแล้ง บริเวณหลังวัดท่าด้วง หมู่ที่ ๘ บ้านท่าด้วง	เพื่อปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านให้ประชาชนมีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค	ปริมาณงาน วางท่อประปา ชั้นคุณภาพ ๑๓.๕ เมตร ขนาด ๒ นิ้ว ยาว ๑,๓๕๐ เมตร ลึก ๐.๕๐ เมตร รายละเอียดตามแบบแปลน ก่อสร้างของ อบต.ท่าด้วงกำหนด	๑๙๘,๐๐๐	-	-	-	-	ห่อ ประปา	ประชาชนมีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค	กองช่าง
๓	โครงการปรับปรุงระบบสูบน้ำประปาบ้านท่าด้วง หมู่ที่ ๘ บ้านท่าด้วง	เพื่อปรับปรุงระบบสูบน้ำประปาบ้านท่าด้วง หมู่ที่ ๘ บ้านท่าด้วง	ปริมาณงาน ติดตั้งระบบสูบน้ำแบบชั้บเมล็ดขนาด ๓ แรงม้า บริเวณป่ามะขาม ติดตั้งระบบสูบน้ำแบบหอยโ่ง ขนาด ๓ แรงม้า บริเวณ รร.บ้านท่าด้วง รายละเอียดตามแบบแปลน ก่อสร้างของ อบต.ท่าด้วงกำหนด	๖๙,๐๐๐	-	-	-	-	เครื่อง สูบน้ำ แบบ ชั้บเมล็ด	ประชาชนมีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง อำเภอหนองอ่างໄ愧 จังหวัดเพชรบูรณ์

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงอย่างเท่าเทียม
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 ๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่า จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการขุดลอกคลิน เสริมคันคลอง บริเวณ หลังโรงเรียนบ้านทวย ตลาด หมู่ที่ ๗ บ้าน ทวยตลาด	เพื่อขุดลอกคลอง แก้ปัญหาภัยแล้งให้ ประชาชนมีน้ำเพื่อ การอุปโภคบริโภค และการเกษตร	ปริมาณงาน เสริมคันคลอง กว้าง ๖.๐๐ เมตร สูง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๓๕.๐๐ เมตร ดินขุดเสริมคัน คลอง ๙๕๕.๐๐ ลบ.ม. รายละเอียดตามแบบ แปลนก่อสร้างของ อบต.ท่าด้วงกำหนด	๓๔,๐๐๐	-	-	-	-	ความ กว้าง ,ลึก ,ยาวคลอง	ประชาชนมีน้ำ เพียงพอต่อ ^{ที่} การอุปโภค ^{ที่} บริโภคและ การเกษตร	กองช่าง
รวม	๔ โครงการ			๗๔๙,๐๐๐							

บัญชีครุภัณฑ์

แบบ พ.๐๓

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ.๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าด้วง อำเภอหนององໄ愧 จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	บริหารงาน ทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	จัดซื้อเก้าอี้แกรนิต ๔ ที่นั่ง จำนวน ๒ ตัว ตัวละ ๘,๐๐๐ บาท เป็นจำนวนเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท	๑๖,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
รวม					๑๖,๐๐๐	-	-	-	-	